

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych dotycząca rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie

(2008/C 200/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, w szczególności jego art. 41,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE

1. W dniu 18 października 2007 r. Komisja Europejska przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia (zwany dalej „wnioskiem”) z myślą o zmianie rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 ⁽¹⁾. Nie zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) w związku z przedmiotowym wnioskiem, mimo że — zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 — przyjmując projekt aktu prawnego odnoszącego się do ochrony praw i wolności osoby fizycznej w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, Komisja powinna konsultować się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

⁽¹⁾ COM(2007) 619 wersja ostateczna.

2. EIOD ubolewa, że Komisja nie wywiązała się z ciążącego na niej prawnego obowiązku zasięgnięcia jego opinii i oczykuje, że w przyszłości takie konsultacje będą miały miejsce w odniesieniu do wszelkich wniosków wchodzących w zakres zastosowania art. 28 ust. 2. EIOD z własnej inicjatywy podjął decyzję o wydaniu opinii. Uwzględniając wiążący charakter art. 28 ust. 2, niniejsza opinia powinna zostać wspomniana w preambule do omawianego tekstu.

3. Kontekst prawny wniosku jest następujący. W dniu 13 grudnia 2004 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i innych dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie z myślą o wprowadzeniu danych biometrycznych do paszportów. Dane biometryczne — wraz z zabezpieczeniami — służą wzmocnieniu związku między paszportem a posiadaczem tego dokumentu. W dniu 28 lutego 2005 r. Komisja przyjęła pierwszą część specyfikacji technicznych ⁽²⁾, która ma związek z przechowywaniem wizerunku posiadacza na mikroprocesorze bezstykowym. W dniu 28 czerwca 2006 r. Komisja przyjęła drugą decyzję ⁽³⁾ dotyczącą przechowywania dodatkowo dwóch odcisków palców na mikroprocesorze w paszporcie.

4. Z myślą o ujednoczeniu wyjątków dotyczących paszportów biometrycznych we wniosku dodano następujące środki: dzieci w wieku poniżej 6 lat są zwolnione z obowiązku złożenia odcisków palców; także osoby fizycznie niezdolne do złożenia odcisków palców powinny być zwolnione z tego wymogu.

⁽²⁾ Decyzja C(2005) 409 znajduje się tutaj: http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/freetravel/documents/doc_freetravel_documents_en.htm

⁽³⁾ Decyzja C(2006) 2909 znajduje się tutaj: http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/freetravel/documents/doc_freetravel_documents_en.htm

5. Poza tym wniosek wprowadza wymóg „jedna osoba — jeden paszport”, który został opisany jako dodatkowy środek bezpieczeństwa i dodatkowa ochrona dla dzieci.
6. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja wzięła pod uwagę kwestię związaną z procedurami awaryjnymi, o której mowa w uzasadnieniu wniosku; do kwestii tej EIOD odnosił się w swoich poprzednich opiniach.
7. EIOD ubolewa, że Komisja nie przeprowadziła oceny skutków regulacji w odniesieniu do przedmiotowego wniosku. Nie jest więc jasne, w jaki sposób Komisja — nie dysponując narzędziem w postaci wnikliwej oceny skutków regulacji — była w stanie prawidłowo ocenić konieczność powstania oraz proporcjonalność wniosku w związku z kwestiami ochrony danych. Analiza taka nie powinna ograniczać się do kosztów powstałych na skutek wprowadzenia nowych środków i można by w niej odnieść się do podobnych kwestii poruszonych już w kontekście innych wniosków, na przykład wniosku dotyczącego przeglądu wspólnych instrukcji konsularnych⁽⁴⁾. Brak oceny skutków regulacji uwypukla również konieczność dokonania przeglądu limitu wiekowego wskazanego we wniosku, zgodnie z tym, co wyjaśniono dokładniej w pkt 2.1 niniejszej opinii.

2. ANALIZA WNIOSKU

2.1. Zwolnienia dotyczące danych biometrycznych

8. EIOD przy kilku okazjach uznał korzyści płynące z używania danych biometrycznych, ale zaznaczył również, że korzyści te zależą od tego, czy zastosowane zostaną surowe środki zabezpieczające. W swojej opinii dotyczącej SIS II⁽⁵⁾ EIOD zaproponował otwartą listę wspólnych obowiązków i wymogów, których należy przestrzegać, gdy w danym systemie wykorzystywane są dane biometryczne. Elementy te przyczynią się do uniknięcia sytuacji, w której to na posiadaczu paszportu ciążyłyby niedoskonałości systemu, takie jak skutki błędnej identyfikacji lub nieudany wpis do systemu.
9. W związku z powyższym EIOD zdecydowanie popiera wniosek Komisji, zgodnie z którym wprowadzone zostałyby zwolnienia ze składania odcisków palców udzielane na podstawie wieku osoby lub jej niezdolności do złożenia odcisków palców. Zwolnienia te są elementem procedur awaryjnych, które należy wprowadzić w życie. EIOD przyjmuje z zadowoleniem również wysiłki Komisji na rzecz spójnego podejścia widoczne w różnych aktach, których przedmiotem są podobne kwestie, jak na przykład wniosek dotyczący zwolnienia, który został wprowadzony również do wniosku dotyczącego przeglądu wspólnych instrukcji konsularnych.

⁽⁴⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych (COM(2006) 269 wersja ostateczna).

⁽⁵⁾ Opinia z dnia 19 października 2005 r. w sprawie trzech wniosków dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (COM(2005) 230 wersja ostateczna, COM(2005) 236 wersja ostateczna oraz COM(2005) 237 wersja ostateczna) (Dz.U. C 91 z 19.4.2006, str. 38).

10. EIOD nadal jednak uważa te zwolnienia za niewystarczające, ponieważ nie rozwiązują one wszelkich możliwych i znaczących kwestii będących wynikiem niedoskonałości wynikających z natury systemów biometrycznych, a szczególnie kwestii związanych z dziećmi i osobami starszymi.

Przypadek dzieci

11. W uzasadnieniu wniosku Komisja odnosi się do projektów pilotażowych prowadzonych w niektórych państwach członkowskich, które podkreśliły, że odciski palców pobrane od „dzieci poniżej szóstego roku życia nie są wystarczająco dobrej jakości do celów weryfikacji tożsamości”. Jednak o tych projektach pilotażowych i okolicznościach, w jakich je przeprowadzono, wiadomo niewiele lub nie wiadomo nic; do chwili obecnej nie wyjaśniono ani nie zdefiniowano również, co oznacza „wystarczająca jakość”.
12. Zdaniem EIOD granica wieku dzieci składających odciski palców powinna być wyznaczona na podstawie spójnej i pogłębionej analizy, której celem byłoby właściwe określenie dokładności systemów uzyskanej w warunkach rzeczywistych, a także odzwierciedlenie różnorodności przetwarzanych danych. Projekty pilotażowe jako takie nie dostarczają informacji wystarczających, by mogły służyć za podstawę zasadniczych wyborów wspólnotowego prawodawcy.
13. EIOD podkreślił już — w swej opinii⁽⁶⁾ na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego wspólne instrukcje konsularne — potrzebę dokonania takiej analizy, zanim określona zostanie jakakolwiek granica wieku. Ani dostępna literatura naukowa, ani poprzednia ocena skutków przeprowadzona przez Komisję w ramach wniosku dotyczącego Systemu Informacji Wizowej⁽⁷⁾ nie zawierają rozstrzygających dowodów co do racjonalnie uzasadnionej granicy wieku dzieci.
14. EIOD zaleca więc, aby granica wieku wskazana we wniosku była traktowana jako tymczasowa. Po upływie trzech lat granica wieku powinna być przedmiotem przeglądu, a jej ponowne wyznaczenie — rezultatem dogłębnej analizy przeprowadzonej na szeroką skalę. Zważywszy na wrażliwość danych biometrycznych, jak również na konkurencyjny wymiar systemów biometrycznych, EIOD sugeruje, że przeprowadzenie takiej analizy przez jedną instytucję europejską, która dysponuje konkretną wiedzą fachową i możliwością wykorzystania stanowisk pomiarowych typowych dla przedmiotowej dziedziny⁽⁸⁾, powinno się dobrze przysłużyć jego jakości. Należy zwrócić się do wszystkich zainteresowanych stron — od sektora przemysłu do organów państw członkowskich — by zaangażowały się w tę analizę.

⁽⁶⁾ Opinia z dnia 27 października 2006 r. na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych (COM(2006) 269 wersja ostateczna) — 2006/0088 (COD) (Dz.U. C 321 z 29.12.2006, str. 38).

⁽⁷⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu informacji wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (COM(2004) 835 wersja ostateczna), przedstawiony przez Komisję dnia 28 grudnia 2004 r.

⁽⁸⁾ Jako możliwość EIOD sugeruje, aby zadanie to powierzono Wspólnemu Centrum Badawczemu podlegającemu Komisji Europejskiej.

15. Zanim granica wieku zostanie wyraźnie wyznaczona na podstawie analizy i w celu uniknięcia wprowadzenia w życie jakichkolwiek ryzykownych przepisów EIOD zaleca, aby zastosowana granica wieku odpowiadała granicom przyjętym dla dużych populacji w rozporządzeniu na temat systemu Eurodac⁽⁹⁾ związanym z osobami ubiegającymi się o azyl (granica wieku dla pobierania odcisków palców dzieci wynosi w nim 14 lat) lub z programem US-visit⁽¹⁰⁾ (również 14 lat). Granice wieku mogły być nawet nieco niższe, ponieważ zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 korzystanie z danych biometrycznych jest ściśle ograniczone do procesu weryfikacji (porównanie jednostki z jednostką). Rzeczywiście, taki proces skutkuje zazwyczaj mniejszą liczbą błędów w porównaniu z procesem identyfikacji (porównanie jednostki ze zbiorem n), w którym odsetek błędów jest wyższy.

Przypadek osób starszych

16. Niedoskonałości systemu pobierania odcisków palców dotyczą nie tylko młodszych dzieci, ale również osób starszych. Rzeczywiście dowiedziono, że dokładność odcisków palców i możliwość ich wykorzystania zmniejszają się wraz z wiekiem osób⁽¹¹⁾ i że również kwestie wygody i ergonomii są szczególnie istotne. Zgodnie z tokiem rozumowania przeprowadzonego dla granicy wieku dzieci, EIOD zaleca, aby jako dodatkowe zwolnienie wprowadzono granicę wieku dla osób starszych, a podstawą do tego mogą być podobne sprawdzone rozwiązania (granica wieku dla programu US-visit wynosi 79 lat). Jakość odcisków palców osób starszych potrzebna do procesu wpisywania i porównywania będzie również musiała być przedmiotem analizy, o której była mowa wcześniej.
17. Wreszcie EIOD przypomina, że zwolnienia te nie powinny w żaden sposób stygmatyzować ani dyskryminować osób, które będą zwolnione przez zastosowanie zasady ostrożności ze względu na ich wiek lub ponieważ ich odciski palców są całkowicie nieczytelne.

2.2. Zasada „jedna osoba — jeden paszport”

18. Jak wyjaśniono na stronie internetowej Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) zalecenie dotyczące „zasady jeden paszport — jedna osoba”⁽¹²⁾ powstało głównie jako możliwe rozwiązanie będące odpowiedzią na brak standaryzacji paszportów rodzinnych i pojawienie się paszportów nadających się do odczytu maszynowego. EIOD uznaje, że zasada ta mogłaby przyczynić się do walki z handlem dziećmi, co byłoby korzyścią dodatkową. Jednakże głównym celem paszportu jest ułatwienie podróży obywatelom państw Europy, a nie walka z

uprowadzaniem dzieci, która ma być wspierana przez opracowywanie dodatkowych konkretnych i skutecznych środków.

19. Zgodnie z niedawno opublikowaną pracą⁽¹³⁾, większość zagrożeń związanych z handlem i uprowadzaniem dotyczy nieletnich podróżujących samotnie. Jest oczywiste, że dla tej kategorii osób posiadanie osobistego dokumentu podróży stanowi dodatkową ochronę. Jednakże należy podkreślić, że zgodnie z przepisami Zrzeszenia Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA) dzieci poniżej 6 lat nie mogą podróżować bez osoby sprawującej nad nimi władzę rodzicielską.
20. W uzasadnieniu wniosku Komisja ilustruje potrzebę zastosowania tego środka bezpieczeństwa na przykładzie rodzica i dzieci zarejestrowanych na tym samym paszporcie, w którym to przypadku dane biometryczne dzieci nie byłyby przechowywane na mikroprocesorze; znalazłyby się tam jedynie dane biometryczne rodzica. Należy podkreślić, że dane biometryczne dzieci w wieku poniżej granicy zaproponowanej przez Komisję i tak nie będą przechowywane w paszporcie. W takim przypadku wydaje się, że obciążenie związane z dodatkowymi kosztami i procedurą dla rodziców, jak również dodatkowe pobranie danych osobowych dzieci, są przesadne zważywszy na ewentualną wartość dodaną wynikającą z tej zasady.
21. Należy również podkreślić, że techniczne umożliwienie dostępu do danych lub dokonania ich wpisu (przez wydawanie paszportów biometrycznych dzieciom zwolnionym z tego wymogu) stanowi często silny bodziec do faktycznego kontaktu z danymi lub do ich gromadzenia. Można bezpiecznie założyć, że z chwilą udostępnienia środków technicznych, zostaną one użyte; innymi słowy czasami to środki uświęcają cel, a nie odwrotnie. Może to prowadzić do późniejszych żądań złagodzenia wymogów prawnych (i niższej granicy wieku), aby korzystanie z tych możliwości technicznych było łatwiejsze. Zmiany prawne mogłyby wtedy jedynie potwierdzić praktykę, która jest już stosowana.
22. EIOD zaleca stosowanie zasady „jedna osoba — jeden paszport” jedynie do dzieci w wieku powyżej granicy wieku zaproponowanej przez Komisję lub zmienionej w wyniku przeglądu i potwierdzonej na podstawie wspomnianej wcześniej analizy.

2.3. Dokumenty „źródłowe”

23. Wydawanie paszportów w państwach członkowskich UE podlega krajowym przepisom państw członkowskich. Przepisy krajowe wymagają przedstawienia różnych dokumentów, takich jak świadectwo urodzenia, dokument poświadczający obywatelstwo, dokument rodzinny, upoważnienie rodziców, prawo jazdy, faktura zakładu użyteczności publicznej itp. Dokumenty te są zazwyczaj nazywane dokumentami „źródłowymi”, ponieważ mogą stanowić podstawę do wydania paszportu.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące utworzenia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Zwolnienia przewidziane w programie US-visit są dostępne tutaj: http://www.dhs.gov/xtrvlsec/programs/editorial_0527.shtm

⁽¹¹⁾ Ocena jakości obrazu odcisków palców: Populacje osób starszych i młodszych N.C. Sickler & S.J. Elliott, Ph.D., Department of Industrial Technology, School of Technology, Purdue University, West Lafayette, IN 47907, A. Hicklin i R. Khanna, „Rola jakości danych w systemach biometrycznych”, MTS, 9 lutego 2006 r.

⁽¹²⁾ http://www.icao.int/icao/en/atb/fal/passport_concept.htm

⁽¹³⁾ Wnioski z analizy są dostępne tutaj: http://www.childfocus.be/fr/activities_5_2.php?id=112
Angielska wersja streszczenia analizy jest dostępna tutaj: <http://www.childfocus.be/uploads/documents/114-414-samenvatting%20eng%20definitief.doc>

24. Między państwami członkowskimi UE istnieją w tym względzie znaczne różnice. Sposoby wytwarzania w państwach członkowskich dokumentów „źródłowych” jak również dokumentów wymaganych do wydania paszportu podlegają wielkiej różnorodności sytuacji i procedur, które muszą obniżać jakość danych zawartych w paszportach, a nawet zwiększać ryzyko zagarnięcia tożsamości.
25. Zważywszy na mniejszą zazwyczaj liczbę zabezpieczeń, dokumenty „źródłowe” są bardziej prawdopodobnym celem fałszowania i podrabiania, w przeciwieństwie do lepiej zabezpieczonego paszportu, w którym dane biometryczne są chronione przy użyciu systemów PKI.
26. Mimo że EIOD z zadowoleniem przyjmuje postawiony sobie przez Komisję cel, by udoskonalić środki bezpieczeństwa w paszportach, chciałby zaznaczyć, że paszport jest tylko jednym z ogniw łańcucha bezpieczeństwa, którego początkiem są dokumenty „źródłowe”, a końcem — punkty kontroli granicznej, i że łańcuch ten będzie tak bezpieczny, jak jego najsłabsze ogniwo. EIOD zaleca zatem, by Komisja zaproponowała dodatkowe środki służące harmonizacji sposobów wytwarzania dokumentów „źródłowych” oraz ujednoliceniu rodzaju dokumentów wymaganych w procedurze wyrobienia paszportu.

2.4. Wykonanie rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 i związane z tym zagadnienia

Przechowywanie danych biometrycznych

27. Zgodnie z dogłębnym badaniem⁽¹⁴⁾ przeprowadzonym przez Grupę Roboczą ds. Ochrony Danych powołaną na mocy art. 29 na prośbę parlamentarnej komisji LIBE i skupiając się na praktykach wykonawczych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2252/2004, kilka państw członkowskich planuje wprowadzenie centralnej bazy danych służącej przechowywaniu paszportowych danych biometrycznych. Mimo że państwa członkowskie mogą — korzystając ze scentralizowanej bazy danych — wdrożyć jedynie procedurę weryfikacji danych biometrycznych, to — ze względu na surowe ograniczenia nałożone przez to rozporządzenie — opcja ta niesie ze sobą dodatkowe zagrożenia względem ochrony danych osobowych, takie jak pojawienie się nowych celów nie przewidzianych w rozporządzeniu lub nawet „wyławianie informacji”, które trudno będzie opanować⁽¹⁵⁾.
28. EIOD zaleca Komisji, aby zaproponowała dalsze środki harmonizujące w celu stosowania wyłącznie korzystania z

zdecentralizowanego przechowywania (na bezprzewodowym mikroprocesorze w paszporcie) danych biometrycznych gromadzonych w celu wytwarzania paszportów państw członkowskich UE.

Proces wpisywania i proces porównywania

29. Decyzja Komisji⁽¹⁶⁾ z dnia 28 czerwca 2006 r. nr C(2006) 2909 określiła jedynie format i jakość obrazów, które powinny być przetwarzane, oraz sposób, w jaki mają być chronione (rozszerzona kontrola dostępu). We wniosku brak jakiegokolwiek odniesienia do ewentualnego odsetka nieudanych wpisów (FER) ani do odsetek związanych z procesem porównywania. We wniosku przewidziano wprawdzie procedury awaryjne dla młodszych dzieci (granica wieku), ale próg wskazujący, kiedy odciski palców mają jakość wystarczającą do dokonania wpisu, nie został podany.
30. W odniesieniu do procesu porównywania we wniosku nie określono również, jaki poziom odsetka błędnych odrzuceń należy stosować na granicy i jak postępować z osobami, które wydają się odrzucone błędnie. Ten brak jednolitych poziomów odsetek mógłby prowadzić do różnego przetwarzania danych biometrycznych obywateli UE, w zależności od granicy, którą dana osoba wybrała do wjazdu do strefy Schengen, co mogłoby skutkować nierównym traktowaniem obywateli państw UE wynikającym z pozostającego niewielkiego zagrożenia ze strony systemów biometrycznych. Jako że stosowaną metodą jest porównywanie jednostki z jednostką, EIOD uznaje, że odsetek błędnych odrzuceń będzie niższy niż ten stosowany w procesie identyfikacji i w związku z tym liczba przypadków, którymi trzeba będzie się zająć, będzie niższa. Jednakże konieczne jest również określenie procedur awaryjnych w sposób harmonijny i satysfakcjonujący dla tych osób.
31. EIOD zaleca Komisji, aby zaproponowała — wspólnie z organami państw członkowskich — wspólne wysokości odsetek dla procesu wpisywania i porównywania oraz uzupełniła je procedurami awaryjnymi.

3. PODSUMOWANIE

32. Proponowane zmiany do obecnie obowiązujących przepisów w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie powodują pojawienie się podobnych kwestii, jak w poprzednich opiniach, mimo że EIOD przyjmuje z zadowoleniem fakt, że tym razem wzięto pod uwagę konieczność udostępnienia procedur awaryjnych.

⁽¹⁴⁾ Zob. pismo z dnia 10 grudnia 2007 r., wraz załącznikiem, od przewodniczącego grupy roboczej powołanej na mocy art. 29 do przewodniczącego komisji LIBE na temat paszportów UE znajdujące się pod tymi linkami:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/others/2007_12_10_letter_cavada_biopassports_en.pdf
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/others/2007_12_10_letter_cavada_biopassports_replies_en.pdf

⁽¹⁵⁾ Zob. opinię grupy roboczej powołanej na podstawie art. 29 nr 3/2005 z dnia 30 września 2005 r. (WP 112).

⁽¹⁶⁾ Zob. przypis 3.

33. EIOD przyjmuje z zadowoleniem również wprowadzenie zwolnień na podstawie wieku osoby lub jej zdolności do złożenia odcisków palców, a także starania, by w różnych instrumentach poświęconych podobnym zagadnieniom zastosować spójne podejście.
34. EIOD nadal jednak uważa te zwolnienia za niezadowalające, ponieważ nie rozwiązują one wszelkich możliwych i znaczących kwestii będących wynikiem niedoskonałości wynikających z natury systemów biometrycznych, a szczególnie kwestii związanych z dziećmi i osobami starszymi.
35. Granica wieku dzieci powinna być wyznaczona na podstawie spójnej i pogłębionej analizy, której celem byłoby właściwe określenie dokładności systemów otrzymanej w warunkach rzeczywistych, a także odzwierciedlenie różnorodności przetwarzanych danych. Analizy tej powinna dokonać instytucja europejska, która dysponuje konkretną wiedzą fachową i odpowiednim wyposażeniem w przedmiotowej dziedzinie.
36. Zanim granica wieku zostanie wyznaczona na podstawie analizy i w celu uniknięcia wprowadzania w życie jakichkolwiek ryzykownych przepisów, tymczasowa granica wieku powinna odpowiadać granicom przyjętym już dla dużych populacji, zarówno dla systemu Eurodac jak i w programie US-visit (14 lat), lub być nieco niższa zważywszy na kontekst, którym jest jedynie proces weryfikacji.
37. Jako dodatkowe zwolnienie należy wprowadzić granicę wieku dla osób starszych, która może być określona na podstawie podobnych doświadczeń (w programie US-visit jest to 79 lat). Takie zwolnienia nie powinny w żadnym wypadku przyczyniać się do stygmatyzacji lub dyskryminacji osób, których dotyczą.
38. Zasadę „jedna osoba — jeden paszport” należy stosować jedynie do dzieci powyżej stosownej granicy wieku.
39. Zważywszy na istniejącą — na mocy przepisów poszczególnych państw — różnorodność dokumentów wymaganych w procedurze wydawania paszportów Komisja powinna zaproponować środki, których celem byłaby harmonizacja wytwarzania takich dokumentów „źródłowych” i korzystania z nich.
40. Komisja powinna również zaproponować dalsze środki harmonizujące w celu wdrożenia stosowania wyłącznie zdecentralizowanego przechowywania danych biometrycznych gromadzonych w celu wytwarzania paszportów państw członkowskich UE.
41. Ostatnim postulatem jest to, że Komisja powinna zaproponować — we współpracy z organami państw członkowskich — wspólne wysokości odsetek dla procesu wpisywania i porównywania oraz uzupełnić je procedurami awaryjnymi.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 marca 2008 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych